

[Nathalie Lind.]

politimæssig betjening, er blevet kompromitteret. Jeg tillader mig igen her at henvise til det citat, jeg anvendte ved første behandling, hvor det sagkyndige mindretal i strukturudvalget gør opmærksom på, at selv om man opretholdt de 8 politikredse, de foreslog, betød det ikke, at hovedideen med reformen gik tabt. De kredse, vi opretholder, ligger i naboområder til politikredse, der i forvejen er så store, at deres styrketal og struktur ikke ændres væsentligt ved at lade de mindre kredse bestå.

Nu er det kun 6 af de nævnte 8 kredse, der bevares, og jeg mener, at der for de sidste 2 må findes ordninger, så den politimæssige betjening af befolkningen ikke forringes. Tidligere ordførere har været inde på, og det er også sagt klart i betænkningen fra folketingsudvalget, at nedlæggelse af en politikreds ikke må betyde, at den service, politiet yder befolkningen, forringes. Betænkningen nævner her som eksempler Lemvig og Åbenrå. Det, der ligger i disse ord, er, at der fortsat skal findes politistationer i disse og i andre byer, og at de må indrettes som ekspeditionssteder for de kontorfunktioner med hensyn til pas, førerbevis osv., som udføres på politikontoret.

I 1970 nedskar vi antallet af kommuner fra 1.386 til 277. Denne reform måtte få konsekvenser for politi- og retskredsinddelingen, idet det netop af hensyn til politiets samarbejde med de kommunale myndigheder var uheldigt, at en kommune var delt mellem flere politikredse. Det vil nu ikke længere være tilfældet, så dette sigte med reformen er dermed opfyldt.

Men det ligger vel i sagens natur, at en så omfattende strukturel reform ikke kan gennemføres, uden at der i nogle af de byer eller områder, der berøres af den, opstår skuffelse. Det er naturligt, vel ikke mindst i tyndt befolkede egne, at nedlæggelse af en statsfunktion som i dette tilfælde en politi- eller en retskreds giver anledning til skuffelse. Vi har fra udvalgets side bestræbt os på at træffe så sagligt velfunderede løsninger som muligt. Der har til udvalget været rettet i alt 83 henvendelser, skriftlige såvel som mundtlige, og jeg tror at kunne sige, at de synspunkter, der herigennem er blevet fremført, i alle tilfælde har givet anledning til

dybtgående overvejelser. Efter anden behandling her i dag er der anmeldt yderligere en deputation, som vi vil lytte til med samme interesse.

Men til de byer og områder, som føler sig lidt skuffede over resultatet, vil jeg sige: strukturændringen kommer ikke til at betyde en dårligere sikkerhedsmæssig betjening. Lovens formål er det modsatte, hvad også hr. Falk Hansen og hr. Thestrup var inde på, nemlig at sikre muligheden for døgnvagt og bedre patruljeringsordninger og dermed en bedre politimæssig bevogtning. De steder, hvor der i dag findes hovedstationer, vil de kunne opretholdes som understationer, og hvor der er understationer, skal de forblive. Jeg ved, at der fra visse sider har været, ikke manglende forståelse for dette, men uklarhed derom, og derfor vil jeg bede justitsministeren her fra tingets talerstol bekræfte, at det forholder sig således, at der altså ikke er tale om, at nogle egne skal føle sig prisgivet eller ladt i stikken uden politimæssig beskyttelse.

I øvrigt er det mit hovedindtryk, at resultatet af udvalgsbehandlingen med bevarelse af de 6 politi- og de 7 retskredse mere end oprindelig foreslået er blevet mødt med tilfredshed, ikke blot over det opnåede resultat, men fordi man havde en fornemmelse af, at protesterne eller henvendelserne til udvalget hjalp. Jeg kan som et eksempel herpå nævne opretholdelsen af Skjern retskreds. Ikke mindre end 9 af de 83 henvendelser kom fra Skjern, og ikke blot fra byrådet, men fra en lang række organisationer: fra Arbejdernes Fællesorganisation, håndværker og industriforening, handelsforening, turistforening m. v., ligesom protestlister i løbet af meget kort tid fik flere tusinde underskrifter. Tilsvarende protestlister, der er kommet fra andre steder i landet, har også spillet ind, f. eks. med hensyn til spørgsmålet om at bevare Brødstrup retskreds.

Jeg håber, at de deputationer, som er mødt op i udvalget, har følt, at rejsen til København ikke var forgæves, men at deres indsats havde betydning. Det er vel dybest set det vigtigste resultat af denne udvalgsbehandling, at her er der blevet udøvet et stykke nærdemokrati i praksis. Den befolkning, som dette lovforslag vedrører, har kunnet føle, at man ikke ønskede at lovgive